

LIGA VOOR
MENSENRECHTEN

VLAAMSE REGERING
Martelaarsplein 19
1000 BRUSSEL

Mevrouw de Gouverneur van de Provincie
Antwerpen
Koningin Elisabethlei 22-24
2018 ANTWERPEN

Gent, 13.03.2013

AANGETEKEND

Waarde Excellenties,
Geachte Mevrouwen, Heren,

Middels huidig schrijven dient:

De **V.Z.W. LIGA VOOR MENSENRECHTEN** ingeschreven in de kruispuntbank voor ondernemingen onder het ondernemingsnummer 0419.191.537, met zetel te 9000 GENT, Gebroeders De Smetstraat 75,

- hierna: de Liga -

Overeenkomstig artikel 258 van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005 (B.S. 31 augustus 2005) **klacht** in tegen:

De beslissing van 25 februari 2013 van de gemeenteraad van de stad Antwerpen tot goedkeuring van het retributiereglement op de inschrijving van nieuwkomers van vreemde origine, waarbij werd beslist:

Beknopte samenvatting

De gemeenteraad keurt het retributiereglement voor het aanrekenen van een dossierkost bij de inschrijving van nieuwkomers van vreemde origine goed

Motivering

Aanleiding en context

Het bestuursakkoord van de stad Antwerpen 2013 – 2018 stelt in resolutie 365 dat het stadsbestuur naar analogie met andere Europese landen een dossierkost bepaalt voor de inschrijving van vreemdelingen.

Op dit ogenblik zijn de enige kosten verbonden aan een eerste inschrijving van een vreemdeling gelijk aan de kostprijs van het af te leveren identiteitsdocument.

De stad int hierbij voor eigen rekening een bedrag van 5,00 EUR per afgeleverde identiteitskaart ten titel van stadsbelasting.

Dit bedrag volstaat niet om de dossierlast bij een eerste inschrijving van een nieuwkomer te dekken.

De administratie van de stad legt ten behoeve van individuele burgers bij hun inschrijving in het wacht-, vreemdelingen- en bevolkingsregister een uitgebreid dossier aan over/voor de betrokken burger(s) met onder meer kopies van documenten (huwelijksakte, geboorteakte, paspoort,...) van de betrokken burger. Daarnaast doet de administratie systematisch controles op de rechtsgeldigheid van de documenten en het verblijf, doet de nodige opzoekingen en vraagt desnoods instructies bij de dienst vreemdelingenzaken van de federale overheidsdienst binnenlandse zaken. Tot slot wordt het dossier van de vreemdeling door de administratie bewaard en verder aangevuld telkens zich wijzigingen voordoen in het verblijfsstatuut van de vreemdeling.

Tot op heden vordert de stad geen vergoeding voor dit dossierbeheer.

Juridische grond

De gecoördineerde Grondwet verleent bij artikels 41, 162, 2° en 170§4, 1° en 173 fiscale autonomie aan de gemeenten

Regelgeving: bevoegdheid

Artikel 42§3 van het Gemeentedecreet bepaalt dat de gemeenteraad bevoegd is voor de gemeentelijke belastingen en retributies.

Artikel 43§2,15° van het Gemeentedecreet bepaalt dat deze bevoegdheid niet aan het college van burgemeester en schepenen kan toevertrouwd worden.

Artikel 186 van het Gemeentedecreet bepaalt de wijze van bekendmaking van de reglementen.

Argumentatie

De stad kan voor bepaalde prestaties en diensten die voor de stedelijke administratie arbeids- en tijdsintensief zijn en die in het individueel belang of voordeel zijn van diegene die om die prestatie of dienst vraagt, een billijke vergoeding vragen.

In het kader van een kostprijsanalyse berekende Interne Audit dat de voorbereiding en de afwerking van een inschrijvingsdossier voor nieuwkomers van vreemde origine voor een 1ste inschrijving en/of inschrijving gezinshoofd een doorlooptijd van 375 minuten of 6 uur per persoon heeft en een bijkomende doorlooptijd per gezinslid in geval van gelijktijdige gezinsinschrijving van 119 minuten of 2 uur per bijkomend gezinslid heeft.

In casu wordt er steeds een dossier geopend, documenten worden gekopieerd en bijgehouden in het dossier, een aantal controles en opzoekingen worden gedaan, indien nodig wordt navraag gedaan bij federale vreemdelingendienst, soms dient de nationale wetgeving van betrokkene opgezocht (in het kader van de burgerlijke staat – internationaal privaatrecht), één of meerdere woonstcontroles worden uitgevoerd door de lokale politie, de nodige verblijfsdocumenten worden opgemaakt of aangevraagd en afgeleverd.

De stad wil een vaste prijs aanrekenen voor elke inschrijving van nieuwkomers, gealigneerd op de economische kostprijs voor aanmaak, beheer en bewaring van het dossier.

In Nederland worden de kosten die de centrale Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) maakt voor de behandeling van aanvragen doorgerekend aan de burger, de zgn. leges. Dit is afhankelijk van het soort verblijfsdocument dat de vreemdeling aanvraagt. Dit varieert in grote lijnen van 42,00 EUR tot 950,00 EUR naargelang de situatie. In enkele gevallen is er een vrijstelling voorzien. Er is geen terugbetaling voorzien indien de inschrijving wordt afgewezen.

Vermits enerzijds een retributie steeds een redelijk bedrag moet zijn en er blijkbaar - na een korte benchmark in andere Belgische steden en gemeenten - geen precedentes in dit verband bestaan, maar anderzijds het bedrag substantieel genoeg moet zijn om een werkelijke vergoeding voor de geleverde administratieve prestaties te zijn, wordt volgende tarief voorgesteld: 250,00 EUR per inschrijving van een nieuwkomer van vreemde origine.

De volgende administratieve prestaties komen in aanmerking voor het aanrekenen van een dossierkost:

- de eerste inschrijving van nieuwe inwoners van vreemde origine;*

- de eerste inschrijving in het kader van een procedure gezinshereniging;
- de eerste inschrijving na regularisatie.

Het doorrekenen van de administratieve kosten van de dienstverlening is verantwoord door het streven om de continuïteit en de kwaliteit van die dienstverlening te kunnen garanderen ten behoeve van de gebruiker ervan.

Het vaststellen van een retributie kadert in het gemeentelijk belang en het autonome appreciatierecht van de gemeente en is uitsluitend gebaseerd op de bestaande dossierlast.

Vrijstellingen zijn evenwel mogelijk wanneer deze dossierlast niet door de stad Antwerpen gedragen wordt.

Een vrijstelling van retributie wordt voorzien voor de inschrijving van buitenlandse studenten via het samenwerkingsverband met de Associatie Universiteit & Hogescholen Antwerpen (AUHA).

Deze vrijstelling wordt ingegeven door de overweging dat hun verblijf veelal van korte duur is en de administratieve voorbereiding voor de inschrijving hoofdzakelijk door de diensten van de Associatie Universiteit & Hogescholen Antwerpen wordt verricht.

Bovendien kadert dit in het beleid van de stad die zich wil profileren als een studentenstad met internationale uitstraling.

Een vrijstelling van retributie is eveneens voorzien voor asielzoekers bij hun aanvraag om erkend te worden als vluchteling. De aanvraag tot asiel wordt ingediend bij en behandeld door de diensten van de federale overheid. De tussenkomst van de stedelijke administratie in de asielprocedure is beperkt tot het uitvoeren van een woonstcontrole en het afleveren van een verblijfstitel.

Een vrijstelling van retributie is tenslotte voorzien bij de aanvraag voor verblijfsvergunning door de onderdanen van derde landen die in een andere lidstaat van de Europese Unie het statuut van langdurig ingezetenen hebben verworven of door één van hun gezinsleden. Deze vrijstelling wordt ingegeven door een arrest van het Europees Hof van Justitie van 26 april 2012 waarin Nederland werd veroordeeld wegens het heffen van overdreven en onevenredig hoge leges die een belemmering vormen voor de uitoefening van de in richtlijn 2003/109/EG toegekende rechten aan langdurig ingezetenen van derde landen.

Financiële gevolgen

Ja

Algemene financiële opmerkingen

Het innen van de vooropgestelde retributie voor de inschrijving van nieuwkomers van vreemde origine, de inschrijving in het kader van een procedure gezinshereniging en de eerste inschrijving na regularisatie zou een geraamde recurrente meeropbrengst betekenen van 2.750.000,00 EUR op jaarbasis en dit op basis van het aantal dossiers in 2012.

De ontvangsten kunnen geboekt worden via het budget van districts- en loketwerking.

Besluit

De gemeenteraad keurt bij hoofdelijke stemming, met 34 stemmen tegen 19 en 1 raadslid bracht geen stem uit, volgend besluit goed. **Stemden ja:** Marc Van Peel, Claude Marinower, Filip Dewinter, Ludo Van Campenhout, Philip Heylen, André Gantman, Bart De Wever, Anke Van dermeersch, Bruno Valkeniers, Wim Van Osselaer, Patrick Janssen, Annemie Turtelboom, Liesbeth Homans, Rob Van de Velde, Galina Matushina, Koen Kennis, Caroline Bastiaens, Joke Hadermann, Carine Leys, Nabilla Ait Daoud, Lisa Geets, Leyla Aydemir, Johan Klaps, Vic Van Aelst, Danielle Meirman, Dirk Roctus, Anne Giveron, Martine Vrints, Koen Laenens, Saskia De Vos, Martijn Van Esbroeck, Franky Loveniers, Danny Feyen, Jean Goedtkindt (34).

Stemden nee: Kathleen Van Brempt, Freya Piryns, **Gerolf Annemans**, Robert Voorhamme, Güler Turan, Karim Bachar, Monica De Coninck, Leen Verbist, Fatma Akbas, Greet van Gool, Toon Wassenberg, Frank Hosteaux, Peter Mertens, Meyrem Almaci, Yasmine Kherbache, Mohamed Chebaa Amimou, Wouter Vanbesien, Mie Branders, Joris Giebens (19).

Bracht geen stem uit: Maya Detiège (1).

Raadslid Gerolf Annemans meldde na de zitting op maandag 25 februari 2013 aan de stadssecretaris dat hij per ongeluk een verkeerde stem uitbracht: hij wenste 'ja' te stemmen. De fractievoorzitter Filip Dewinter bevestigde dit in openbare zitting op dinsdag 26 februari 2013.

Dit zorgt ervoor dat de uiteindelijke stemresultaten als volgt zijn: met 35 stemmen tegen 18 en 1 raadslid bracht geen stem uit.

Artikel 1

De gemeenteraad beslist om het retributiereglement op de inschrijving van nieuwkomers van vreemde origine goed te keuren.

Artikel 2

De financieel beheerder regelt de financiële aspecten als volgt:

Omschrijving	Bedrag	Boekingsadres	Bestelbon
--------------	--------	---------------	-----------

<i>geraamde meerontvangsten retributie op inschrijving van nieuwkomers van vreemde origine</i>	<i>2.750.000,00 EUR op jaarbasis</i>	<i>budgetplaats:5121500000 budgetpositie:701 functiegebied:SDDL010601A0 0000 subsidie:SUB_NR fonds:Intern begrotingsprogramma:510250 130 budgetperiode: 1300 en volgende dienstjaren</i>	<i>N.v.t.</i>
--	--------------------------------------	--	---------------

Bijlagen

- 1. Bijlage bij dit besluit: retributiereglement inschrijving nieuwkomers vreemde origine.pdf*
- 2. Bijlage bij dit besluit: jur_advies.pdf*

Het retributiereglement op de inschrijving van nieuwkomers van vreemde origine

Artikel 1

Met ingang van 1 mei 2013 en voor een termijn eindigend op 31 december 2019 wordt een retributie gevestigd op het inschrijven van nieuwkomers van vreemde origine.

Artikel 2 De retributie voor:

- de eerste inschrijving van nieuwe inwoners van vreemde origine*
- de eerste inschrijving in het kader van een procedure gezinshereniging*
- de eerste inschrijving na regularisatie*

bedraagt 250 EUR per persoon.

Artikel 3 Zijn vrijgesteld van retributie

- buitenlandse studenten die een aanvraag tot inschrijving indienen via de Associatie Universiteit & Hogescholen Antwerpen (AUHA)*
- nieuwkomers van vreemde origine die een aanvraag tot erkenning als vluchteling hebben ingediend bij de federale overheid.*
- de onderdanen van derde landen die in een andere lidstaat van de Europese Unie het statuut van langdurig ingezetenen hebben verworven of door één van hun gezinsleden*

Artikel 4 de tarieven kunnen aangepast worden aan de reële kostprijs bij beslissing van het college van burgemeester en schepenen.

Artikel 5 De retributie is verschuldigd door de aanvrager en dient vooraf te worden betaald, hetzij elektronisch of via overschrijving. De retributie is niet terugbetaalbaar.

Artikel 6 Artikel 94 van het gemeentedecreet voorziet in de mogelijkheid om een dwangbevel uit te vaardigen met het oog op de invordering van onbetwiste en opeisbare niet-fiscale schuldvorderingen. Bij betwisting kan het stadsbestuur zich tot de burgerlijke rechtbank wenden om de retributie in te vorderen.

- hierna: de bestreden beslissing -

De bestreden beslissing werd op 5 maart 2013 bekendgemaakt door middel van een aanplakbrief overeenkomstig artikel 186 van het Gemeentedecreet

Een afschrift van de bestreden beslissing wordt aan huidig schrijven gehecht (stuk 1).

De Liga verzoekt bij huidig schrijven dat Uw Provinciegouverneur de bestreden beslissing zou schorsen en dat Uw Vlaamse Regering de bestreden beslissing zou vernietigen.

* * *

* *

*

I. Ontvankelijkheid van de klacht

A. Met betrekking tot het belang

1.

De Liga is een vereniging zonder winstoogmerk naar Belgisch recht en heeft rechtspersoonlijkheid.

Artikel 3 van haar statuten bepaalt:

“De vereniging heeft tot doel elke onrechtvaardigheid en elke aanslag op de rechten van personen of gemeenschappen te bestrijden.

Zij verdedigt de beginselen van gelijkheid, vrijheid en humanisme, waarop de democratische maatschappijen gebaseerd zijn, en die onder meer vervat zijn in de Verklaring van de Rechten van de Mens van 1789, bekrachtigd door de Belgische Grondwet van 1831, de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens van 1948, de verdragen met betrekking tot de burgerlijke en politieke rechten, evenals de economische, sociale en culturele rechten, en het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden van 1950.

De vereniging streeft haar doeleinden na los van elke politieke of confessionele binding.

De Liga voor Mensenrechten is een dienst die begeleiding en ondersteuning verleent aan sociaal-culturele organisaties, en meer in het bijzonder rond thema's als gevangeniswezen, racisme, asielrecht, privacy, kinderrechten en mensenrechten in het algemeen. "

Artikel 4 van de statuten bepaalt:

"De vereniging kan alle daden stellen en acties ondernemen nodig voor het verwezenlijken van haar doel, zoals onder meer het uitgeven van publicaties, het houden van vergaderingen, het tussenkomen bij de overheden, het indienen van klachten bij de gerechtelijke overheden en het instellen van rechtsgedingen."

Het maatschappelijk doel van de Liga is bijgevolg van bijzondere aard en onderscheiden van het algemeen belang.

2.

De bestreden beslissing voert een retributie in ten bedrage van 250,00 EUR op het inschrijven van nieuwkomers van vreemde origine (artikel 1 van de bestreden beslissing).

De bestreden beslissing is van aard om de grondrechten aan te tasten, in het bijzonder de persoonlijke vrijheid, het recht op eerbiediging van privé-, familie- en gezinsleven het gelijkheidsbeginsel en het verbod van discriminatie, het fiscaal gelijkheidsbeginsel en het fiscaal wettigheidsbeginsel, de vrijheid van verkeer en van verblijf, zoals gewaarborgd door:

- artikelen 5, 8 en 14 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: EVRM);
- artikel 1 van het Eerste Protocol bij het EVRM;
- artikel 2 van het Vierde Protocol bij het EVRM;
- Artikel 1 van het Twaalfde Protocol bij het EVRM;
- Artikelen 1, 6, 7, 8, 15, 17, 20, 21, 45 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie.
- Artikelen 2, 9, 12, 17, 25, 26 van het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke rechten goedgekeurd bij wet van 15 mei 1981;
- artikelen 10, 11, 12, 16, 22, 23, 170, 172 en 173 van de Gecoördineerde Grondwet.

De Liga steunt haar klacht op de schending van voormelde grondrechten.

Het maatschappelijk doel van de Liga omvat zowel de bescherming van alle voormelde grondrechten. Het maatschappelijk doel van verzoekster kan door de bestreden

beslissing (en door het tussen te komen arrest) worden geraakt en de Liga heeft derhalve belang bij haar klacht.

3.

De Liga kan voorts in rechte optreden op grond van artikel 32, 1° van de wet van 30 juli 1981 van de wet tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden en op grond van artikel 30 van de wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie.

4.

De Liga legt een uittreksel over uit de notulen van de vergadering van 4 maart 2013 waarin haar Raad van Bestuur beslist om de klacht in te dienen (stuk 2). De Raad van Bestuur is overeenkomstig artikel 13 van de Wet betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de internationale verenigingen zonder winstoogmerk en de stichtingen bevoegd om deze beslissing te nemen.

5.

De klacht is ontvankelijk.

B. Ontvankelijkheid wat de termijnen betreft

6.

Deze klacht is ingediend binnen de termijn bepaald in artikel 255, § 1 van het Gemeentedecreet en uiterlijk op de overeenkomstig artikel 251, §3 van het Gemeentedecreet verplaatste vervalddag, zodat de termijn voor de provinciegouverneur om de bestreden beslissing te schorsen en de termijn voor de Vlaamse regering om de bestreden beslissing rechtstreeks te schorsen, overeenkomstig artikel 255, §4 van het Gemeentedecreet wordt gestuit.

De klacht is ontvankelijk wat de termijn betreft.

C. Ontvankelijkheid wat de bevoegdheid van de toezichthoudende overheid betreft

7.

Krachtens artikel 249 van het Gemeentedecreet beperkt de toezichthoudende overheid zich bij de uitoefening van het toezicht vermeld in dit decreet, behoudens andersluidende bepalingen, tot een toetsing aan het recht en aan het algemeen belang, namelijk aan elk belang dat ruimer is dan het gemeentelijk belang.

8.

De Liga voert in haar middelen de schending aan van het recht en van het algemeen belang. De toezichthoudende overheid is bevoegd om de bestreden beslissing te toetsen.

De klacht is ontvankelijk wat de middelen betreft.

* * *
* *
*

II. Middelen

9.

De Liga meent dat de bestreden beslissing dient te worden geschorst en te worden vernietigd omwille van volgende redenen, dit onverminderd alle andere middelen aan te voeren na onderzoek van het administratief dossier van de STAD ANTWERPEN of ambtshalve op te werpen door Uw Provinciegouverneur of Uw Vlaamse Regering:

A. Schending van het gelijkheidsbeginsel en het discriminatieverbod

1. Geschonden wettelijke bepalingen

- artikel 14 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: EVRM);
- Artikel 1 van het Twaalfde Protocol bij het EVRM;
- Artikelen 1, 6, 7, 8, 15, 17, 20, 21, 45 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie.
- Artikelen 2, 9, 12, 17, 25, 26 van het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke rechten goedgekeurd bij wet van 15 mei 1981;
- Artikelen 18, 26, 45, 49, 56, 67 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en het daarin neergelegde discriminatieverbod de daarin neergelegde beginselen van vrij verkeer van personen en diensten;
- artikelen 10, 11, 23, 172 en 173 van de Gecoördineerde Grondwet;
- artikelen 5, 7 en 12 van de wet van 30 juli 1981 van de wet tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden.
- artikelen 5, 7 en 14 van de wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie;

2. Algemeen en ten aanzien van alle personen die de retributie zijn verschuldigd – verboden discriminatie op grond van nationaliteit en afkomst

10.

De artikelen 10 en 11 G.G.W. waarborgen de gelijkheid van de Belgen en de niet-discriminatie. Artikel 172 G.G.W. bevestigt deze grondwettelijke regels op het stuk van de belastingen.

De miskennis van het gelijkheidsbeginsel, vervat in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, houdt in dat gelijke toestanden ongelijk worden behandeld of ongelijke toestanden gelijk worden behandeld. Een wet is discriminerend of verbreekt het gelijkheidsbeginsel wanneer zij verplichtingen oplegt of rechten voorbehoudt aan bepaalde categorieën van rechtzoekenden zonder dat er relevante redenen voorhanden zijn om andere, die als vergelijkbaar worden beschouwd, daarvan vrij te stellen of uit te sluiten.

De grondwettelijke regels inzake de gelijkheid van de Belgen en de niet-discriminatie op het stuk van de belastingen, staan er niet aan in de weg dat een verschillende behandeling wordt ingesteld ten aanzien van bepaalde categorieën van personen voor zover daarvoor een objectieve en redelijke verantwoording bestaat.¹

De in de artikelen 10, 11 en 172 van de Grondwet vastgelegde regels inzake gelijkheid en non-discriminatie verbieden dat categorieën van personen die in situaties verkeren welke, vanuit het oogpunt van de bedoelde maatregel, wezenlijk van elkaar verschillen, op dezelfde wijze worden behandeld zonder dat daarvoor een redelijke grond voorhanden is.²

De al of niet aanwezigheid van zodanige verantwoording moet worden getoetst aan het doel en de gevolgen van de ingestelde belasting en aan de redelijkheid van de verhouding tussen de aangewende middelen en het beoogde doel.³

Het gelijkheidsbeginsel wordt eveneens geschonden wanneer vast staat dat de aangewende middelen niet redelijkerwijs in verhouding staan tot het beoogde doel.⁴

Wanneer een norm die een belasting invoert belastingplichtigen beoogt waarvan de toestanden verschillen, moet hij die verscheidenheid bij benadering opvangen.⁵

¹ Cass. 30 november 2006, AR F.05.0103.F; Cass. 18 september 2008, *T. Gem.* 2007, p. 73-74; Cass. 8 juni 2006, AR F.04.005.N; Cass. 28 juni 2001, AR F.00.0024.F; Cass. 29 maart 2001, AR F.99.0077.F; Cass. 17 november 2000, AR F.99.0156.N; Cass. 6 mei 1999, AR P.98.0088.F; Cass. 12 januari 1998, justelnr. N-19980112-5; Cass. 3 oktober 1996, AR F.95.0086.F; Cass. 10 september 1993, AR F.1963.N; Cass. 30 april 1992, AR F.1138.F; Cass. 5 oktober 1990, AR F.1818.N; Cass. 6 februari 1987, AR F.1278.N (samenvatting); Cass. 12 juni 1978, justelnr. N-19780612-10.

² Cass. 29 maart 2001, AR F.99.0077.F.

³ Cass. 30 november 2006, AR F.05.0103.F; Cass. 18 september 2008, *T. Gem.* 2007, p. 73-74; Cass. 8 juni 2006, AR F.04.005.N; Cass. 28 juni 2001, AR F.00.0024.F; ; Cass. 17 november 2000, AR F.99.0156.N; Cass. 10 september 1993, AR F.1963.N; Cass. 5 oktober 1990, AR F.1818.N; Cass. 6 februari 1987, AR F.1278.N (samenvatting).

⁴ Cass. 30 november 2006, AR F.05.0103.F.; Cass. 28 juni 2001, AR F.00.0024.F; Cass. 6 mei 1999, AR P.98.0088.F; Cass. 12 januari 1998, justelnr. N-19980112-5; Cass. 3 oktober 1996, AR F.95.0086.F <http://jure.juridat.just.fgov.be>; Cass. 30 april 1992, AR F.1138.F.

⁵ Cass. 28 juni 2001, AR F.00.0024.F.

Het onderscheid tussen individuen mag in geen geval willekeurig zijn.⁶

11.

Artikelen 5 en 12 van de wet van 30 juli 1981 van de wet tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden en artikelen 5 en 14 van de wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie verbieden elke vorm van discriminatie, onder met betrekking tot de toegang tot en het aanbod van diensten die publiekelijk beschikbaar zijn en op de vermelding in een officieel stuk of in een proces-verbaal.

12.

Diverse wettelijke bepalingen verplichten de gemeente tot de opmaak van akten van burgerlijke stand en tot het bijhouden van gemeentelijke registers, zie onder andere:

- Boek I, titel II van het Burgerlijk Wetboek, o.a.:
 - Akten van geboorte (artikel 55 e.v. B.W.);
 - Akten van aangifte en akten van huwelijk (artikel 63 e.v. B.W);
 - Akten van overlijden (artikel 77 e.v. B.W.).
- de Wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen;
- de Wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen.

13.

De verplichting tot inschrijving in het vreemdelingenregister of het wachtregister wordt voorgeschreven door de artikelen 12 (verblijf van meer dan drie maanden en asielzoekers), 12bis, 42 (EU-onderdanen en familieleden van een Belg), 57/30 (tijdelijke beschermingsstatus), 61/4 (slachtoffers van mensenhandel), 61/7 (langdurig ingezetene), 61/12 (onderzoekers), 61/20 (Niet-begeleide minderjarige vreemdelingen), 61/29 (hooggekwalificeerde werknemers) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Artikel 12 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat voor de toepassing van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot

⁶ Cass. 18 september 1981, AR F.816.N.

wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, het vreemdelingenregister wordt beschouwd als integraal deel uitmakende van de bevolkingsregisters.

Artikel 1, §1 van de voormelde wet van 19 juli 1991 bepaalt dat in elke gemeente wordt gehouden:

1° bevolkingsregisters waarin ingeschreven worden op de plaats waar zij hun hoofdverblijfplaats gevestigd hebben, ongeacht of zij er aanwezig dan wel tijdelijk afwezig zijn, de Belgen en de vreemdelingen die toegelaten of gemachtigd zijn om voor een langere termijn dan drie maanden in het Rijk te verblijven, die gemachtigd zijn zich er te vestigen, of die om een andere reden ingeschreven worden overeenkomstig de bepalingen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, met uitzondering van de vreemdelingen die zijn ingeschreven in het in 2° bedoelde register;

2° een wachtregister waarin worden ingeschreven op de plaats waar zij hun hoofdverblijfplaats gevestigd hebben, de vreemdelingen (die een asielaanvraag indienen) en die niet in een andere hoedanigheid in de bevolkingsregisters zijn ingeschreven.

Vanuit wettelijk oogpunt maakt het vreemdelingenregister deel uit van de gemeentelijke bevolkingsregisters. In het wachtregister worden de vreemde onderdanen ingeschreven die zich in een onzekere administratieve toestand van verblijf in België bevinden (artikel 1 van de wet van 19 juli 1991).

Vanuit functioneel oogpunt maken alle bevolkingsregisters, vreemdelingenregisters en wachtregisters deel uit van hetzelfde Rijksregister (zie artikel 2 van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen en artikel 3 van het Koninklijk besluit van 16 juli 1992 betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister).

Van iedere persoon, ongeacht in welk gemeentelijk register hij wordt ingeschreven, worden dezelfde gegevens opgenomen en bewaard in het Rijksregister (zie artikel 3 van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen en artikel 2 van de wet van 19 juli 1991). Op materieel vlak en onder voorbehoud van het onderscheid dat gemaakt moet worden in verband met het recht op verblijf, vormen het bevolkingsregister en het vreemdelingenregister één enkel alfabetisch bestand (zie punt 5 van de omzendbrief van 7 oktober 1992 betreffende het houden van de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister).

Het Koninklijk besluit van 16 juli 1992 betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister bevat eenvormige bepalingen met betrekking tot het houden van alle registers.

14.

Uit het geheel van voormelde bepalingen volgt dat het bevolkingsregister en het vreemdelingenregister op materieel vlak (i) één enkel bestand vormen, waarin (ii) dezelfde persoonsgegevens worden opgenomen overeenkomstig (iii) een uniforme inschrijvingsprocedure.

In tegenstelling tot wat in de motieven van de bestreden beslissing wordt voorgehouden, bestaat er op het vlak van de inschrijvingsprocedure, de verplichtingen van de gemeentelijke administratie en de administratieve werklast **geen enkel** onderscheid tussen de (eerste) inschrijving van een Belg en de (eerste) inschrijving van een vreemdeling. Een Belg en een vreemdeling bevinden zich bijgevolg op het vlak van de inschrijvingsprocedure en de verplichtingen (en lasten) van de gemeentelijke administratie in een **gelijke** toestand.

Het door de bestreden beslissing gemaakte onderscheid tussen de nieuwkomers van vreemde origine en andere personen wordt bijgevolg niet objectief gerechtvaardigd door een legitiem doel.

15.

De bestreden beslissing en de retributie die zij invoert, houden een verschil in behandeling in tussen enerzijds de “nieuwkomers van vreemde origine” bij een eerste inschrijving en anderzijds de overige personen die in het wacht-, vreemdelingen- en bevolkingsregister worden ingeschreven.

Niettegenstaande de “nieuwkomers van vreemde origine” bij een eerste inschrijving op het vlak van de inschrijvingsprocedure, de verplichtingen en lasten van de gemeentelijke administratie in een volkomen gelijke toestand bevinden, worden zij door de bestreden beslissing op het vlak van de betalen retributie ongelijk behandeld.

De ongelijke behandeling is bijgevolg uitsluitend gegrond op de hoedanigheid van herkomst van “vreemde origine” en vormt een ongelijke behandeling op grond van nationaliteit, afkomst of nationale of etnische afstamming.

Deze ongelijke behandeling heeft betrekking op de toegang tot en het aanbod van diensten die publiekelijk beschikbaar zijn en op de vermelding in een officieel stuk (de gemeentelijke registers) (zie artikel 5 van de wet van 30 juli 1981 van de wet tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden en artikel 5 van de wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie).

De bestreden beslissing schendt aldus alle in dit middel aangehaalde bepalingen.

3. Algemeen en ten aanzien van alle personen die de retributie zijn verschuldigd – verboden discriminatie op grond van vermogen en sociale afkomst

16.

De bestreden beslissing bepaalt het bedrag van de retributie op 250,00 EUR per persoon (artikel 2 van het retributiereglement) vooraf betaalbaar (artikel 5 van het retributiereglement).

De retributie is niet terugbetaalbaar (artikel 5 van het retributiereglement). De bestreden beslissing verduidelijkt niet wat hiermee wordt bedoeld. De motieven van de bestreden beslissing vermelden wel, in verband met de beweerde situatie in Nederland, *“Er is geen terugbetaling voorzien indien de inschrijving wordt afgewezen.”* Dit zou dan betekenen dat artikel 5 van het retributiereglement betekent dat de betaalde retributie niet wordt terugbetaald indien om welke reden dan ook – met inbegrip van de zware fout en opzet in hoofde van de administratie – niet tot de inschrijving wordt overgegaan en de bijzondere dienst niet wordt geleverd.

De bestreden beslissing voorziet niet in een vrijstelling van de retributie op grond van kennelijk onvermogen, omwille van het behoren tot een sociaal kwetsbare groep of op gelijkaardige gronden.

17.

Het bedrag van de retributie staat niet in redelijke verhouding tot het belang van de verstrekte dienst (d.i. de inschrijving in de gemeentelijke registers). Het bedrag van de retributie staat in tegendeel totaal buiten verhouding tot het belang van de verstrekte dienst.

18.

De door de bestreden beslissing gevestigde retributie is dermate hoog, dat deze door sociaal kwetsbare groepen en min- of onvermogen onmogelijk kan worden betaald, te meer daar er niet in een vrijstelling is voorzien.

Bovendien is de retributie niet terugbetaalbaar (artikel 5 van het retributiereglement). Nochtans is in het bijzonder bij sociaal kwetsbaren de kans groot op vergissingen (bvb. bij moeilijkheden in verband met het bepalen van het hoofdverblijf) waardoor deze niet kan worden ingeschreven, en de retributie onverschuldigd is betaald.

Aldus houdt de bestreden beslissing een indirecte discriminatie in op grond van geboorte, vermogen en sociale afkomst.

19.

Deze discriminatie kan niet worden gerechtvaardigd. Geen enkele wetsbepaling toe een persoon zijn recht op maatschappelijke en administratieve dienstverlening te ontzeggen omwille van zijn vermogenstoestand. Deze discriminatie doet rechtstreeks afbreuk aan het grondrecht op een menswaardig bestaan (artikel 23 GGW).

De bestreden beslissing schendt aldus alle in dit middel aangehaalde bepalingen.

4. Ten aanzien van EU-burgers – de bestreden beslissing vormt een krachtens de communautaire wetgeving verboden discriminatie op basis van nationaliteit

20.

Artikel 18 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie verbiedt binnen de werkingssfeer van de Verdragen en onverminderd de bijzondere bepalingen, daarin gesteld, elke discriminatie op grond van nationaliteit.

21.

De bestreden beslissing voert een retributie in voor de inschrijving van iedere “nieuwkomers van vreemde origine”, zonder in een vrijstelling te voorzien van EU-onderdanen.

Meer nog, de bestreden beslissing sluit de onderdanen van derde landen die in een andere lidstaat van de Europese Unie het statuut van langdurig ingezetenen hebben verworven en hun gezinsleden van zijn toepassing uit. Deze vrijgestelde categorie van personen geniet bijgevolg een gunstiger behandeling dan EU-onderdanen.

22.

Belgische onderdanen worden niet onderworpen aan deze retributie bij eenzelfde eerste inschrijving in de gemeentelijke registers.

23.

Het heffen van een retributie of vergoeding, onder welke benaming of vorm dan ook, als voorwaarde voor een inschrijving in de in de gemeentelijke registers, terwijl dergelijke last niet wordt opgelegd aan de eigen onderdanen, vormt een door artikel 18 VWEU verboden discriminatie op grond van nationaliteit.⁷

De in de bestreden beslissing aangehaalde motieven van administratieve aard kunnen een afwijking door een lidstaat van de regels van gemeenschapsrecht niet rechtvaardigen. Dit beginsel geldt temeer, wanneer de betrokken afwijking erop neerkomt, dat de uitoefening van een der fundamentele vrijheden van het gemeenschapsrecht wordt verhinderd.⁸

24.

De verwijzing naar de door de Nederlandse centrale Immigratie- en Naturalisatiedienst gevraagde vergoedingen, mist iedere relevantie.

⁷ zie HvJ C-293/83 - Gravier/Ville de Liège.

⁸ HvJ 205/84, Commissie/Duitsland en HvJ C-18/95, Terhoeve/ Nederland.

Een lidstaat kan de niet-nakoming van de krachtens het Verdrag op hem rustende verplichtingen niet kan rechtvaardigen met erop te wijzen dat andere lidstaten eveneens in gebreke zijn gebleven. In de door het Verdrag tot stand gebrachte communautaire rechtsorde kan de uitvoering van het gemeenschapsrecht door de lidstaten immers niet afhankelijk worden gesteld van een wederkerigheidsvoorwaarde. De artikelen 226 EG en 227 EG voorzien in passende rechtsmiddelen voor het geval dat de lidstaten hun verdragsverplichtingen niet nakomen.⁹

25.

De bestreden beslissing schendt alle in dit middel aangehaalde bepalingen.

B. Schending van de persoonlijke vrijheid, van het recht van vrijheid van verkeer en van verblijf en van het recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven

1. Geschonden wettelijke bepalingen

- artikelen 5, 8 en 14 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: EVRM);
- artikel 2 van het Vierde Protocol bij het EVRM;
- Artikelen 6, 7, 15 en 45 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie;
- Artikelen 18, 26, 45, 49, 56, 67 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en de daarin neergelegde beginselen van vrij verkeer van personen en diensten;
- Artikelen 9, 12 en 17 van het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke rechten goedgekeurd bij wet van 15 mei 1981;
- artikelen 10, 11, 12, 170, 172 en 173 van de Gecoördineerde Grondwet;

2. De bestreden beslissing schendt de persoonlijke vrijheid, het recht van vrijheid van verkeer en van verblijf en het recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven

26.

De in het middel aangehaalde bepalingen waarborgen allen de persoonlijke vrijheid, het recht van vrijheid van verkeer en van verblijf en van het recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven.

Artikel 2 van het Vierde Protocol bij het EVRM bepaalt:

⁹ HvJ C-118/07, Commissie/Finland, met verwijzing naar de arresten van 11 januari 1990, Blanguernon, C-38/89, Jurispr. blz. I-83, punt 7, en 29 maart 2001, Portugal/Commissie, C-163/99, Jurispr. blz. I-2613, punt 22.

Vrijheid van verplaatsing

- 1. Een ieder die wettig op het grondgebied van een Staat verblijft, heeft binnen dat grondgebied het recht zich vrijelijk te verplaatsen en er vrijelijk zijn verblijfplaats te kiezen.*
- 2. Een ieder heeft het recht welk land ook, met inbegrip van het eigen land, te verlaten.*
- 3. De uitoefening van deze rechten mag aan geen andere beperkingen worden gebonden dan die bij de wet zijn voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk zijn in het belang van de nationale veiligheid of van de openbare veiligheid, voor de handhaving van de openbare orde, voor de voorkoming van strafbare feiten, voor de bescherming van de gezondheid of van de goede zeden of de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.*
- 4. De in het eerste lid genoemde rechten kunnen ook, in bepaalde omschreven gebieden, worden onderworpen aan beperkingen die bij de wet zijn voorzien en gerechtvaardigd worden door het algemeen belang in een democratische samenleving.*

Artikel 12 van het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke rechten goedgekeurd bij wet van 15 mei 1981 bepaalt:

- 1. Een ieder die wettig op het grondgebied van een Staat verblijft, heeft, binnen dit grondgebied, het recht zich vrijelijk te verplaatsen en er zijn verblijfplaats vrijelijk te kiezen.*
- 2. Een ieder heeft het recht welk land ook, met inbegrip van het eigen land, te verlaten.*
- 3. De bovengenoemde rechten kunnen aan geen andere beperkingen worden onderworpen dan die welke bij de wet zijn voorzien, nodig zijn ter bescherming van de nationale veiligheid, de openbare orde, de volksgezondheid of de goede zeden of van de rechten en vrijheden van anderen en verenigbaar zijn met de andere in dit Verdrag erkende rechten.*
- 4. Aan niemand mag willekeurig het recht worden ontnomen naar zijn eigen land terug te keren.*

Artikel 45 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie bepaalt:

Vrijheid van verkeer en van verblijf

1. Iedere burger van de Unie heeft het recht zich vrij op het grondgebied van de lidstaten te verplaatsen en er vrij te verblijven.

2. De vrijheid van verkeer en van verblijf kan overeenkomstig het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap worden toegekend aan onderdanen van derde landen die legaal op het grondgebied van een lidstaat verblijven.

27.

De bestreden beslissing bepaalt het bedrag van de retributie op 250,00 EUR per persoon (artikel 2 van het retributiereglement) vooraf betaalbaar (artikel 5 van het retributiereglement).

De retributie is niet terugbetaalbaar (artikel 5 van het retributiereglement). De bestreden beslissing verduidelijkt niet wat hiermee wordt bedoeld. De motieven van de bestreden beslissing vermelden wel, in verband met de beweerde situatie in Nederland, *“Er is geen terugbetaling voorzien indien de inschrijving wordt afgewezen.”* Dit zou dan betekenen dat artikel 5 van het retributiereglement betekent dat de betaalde retributie niet wordt terugbetaald indien om welke reden dan ook – met inbegrip van de zware fout en opzet in hoofde van de administratie – niet tot de inschrijving wordt overgegaan en de bijzondere dienst niet wordt geleverd.

De bestreden beslissing voorziet niet in een vrijstelling van de retributie op grond van kennelijk onvermogen, omwille van het behoren tot een sociaal kwetsbare groep of op gelijkaardige gronden.

28.

Het bedrag van de retributie staat niet in redelijke verhouding tot het belang van de verstrekte dienst (d.i. de inschrijving in de gemeentelijke registers). Het bedrag van de retributie staat in tegendeel totaal buiten verhouding tot het belang van de verstrekte dienst.

De door de bestreden beslissing gevestigde retributie is dermate hoog, dat zij in werkelijkheid een financiële belemmering en een praktische hinderpaal vormt voor de uitoefening van het recht om binnen het grondgebied van de Belgische staat, en in het bijzonder te Antwerpen, vrijelijk zijn verblijfplaats te kiezen. Van de retributie gaat bijgevolg een afschrikwekkende werking uit, die de aan de retributie onderworpen personen belet hun vrijheid van verkeer en van verblijf praktisch en effectief uit te oefenen.

Dit klemt des te meer, aangezien de Stad Antwerpen vooralsnog de enige Belgische gemeente is waar dergelijk hoge retributie geldt en aan de retributie onderworpen personen bijgevolg eerder een andere verblijfplaats zullen kiezen.

29.

Ten aanzien van de EU-burgers komt de bestreden beslissing er op een dat een der fundamentele vrijheden van het gemeenschapsrecht – het vrij verkeer van personen en diensten - wordt verhinderd.

30.

De bestreden beslissing schendt alle in dit middel aangehaalde bepalingen.

C. Schending van het fiscaal wettigheidsbeginsel

1. Geschonden wettelijke bepalingen

- Artikelen 6 en 14 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: EVRM);
- artikel 1 van het Eerste Protocol bij het EVRM;
- Artikelen 17, 20 en 21 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie.
- Artikelen 2 en 26 van het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke rechten goedgekeurd bij wet van 15 mei 1981;
- artikelen 10, 11, 16, 170, 172 en 173 van de Gecoördineerde Grondwet;
- Het beginsel van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het rechtszekerheids- en zorgvuldigheidsbeginsel;

2. De bestreden beslissing schendt het fiscaal wettigheidsbeginsel

31.

Het in artikel 170 G.G.W. gewaarborgde fiscale wettigheidsbeginsel vereist dat de belastingwet nauwkeurige, ondubbelzinnige en duidelijke criteria bevat aan de hand waarvan kan worden uitgemaakt wie belastingplichtig is en voor welk bedrag.¹⁰

Artikel 1 van het Eerste Protocol bij het EVRM bepaalt dat niemand van zijn eigendom zal worden beroofd behalve in het algemeen belang en met inachtneming van de voorwaarden neergelegd in de wet en in de algemene beginselen van het internationaal recht.

Artikel 14 EVRM bepaalt:

Het genot van de rechten en vrijheden die in dit Verdrag zijn vermeld, moet worden verzekerd zonder enig onderscheid op welke grond ook, zoals geslacht, ras, kleur, taal, godsdienst, politieke of andere mening, nationale of maatschappelijke afkomst, het behoren tot een nationale minderheid, vermogen, geboorte of andere status.

¹⁰GwH 13 maart 2008, AR 54/2008, overweging B.12.

32.

Voormelde bepalingen vereisen dat de belastingswet voldoet aan de kwaliteitsvereisten van toegankelijkheid en voorzienbaarheid.¹¹ De vrijheid een belasting in te voeren mag niet neerkomen op een willekeurige verbeurdverklaring¹².

33.

De in de bestreden beslissing gehanteerde bewoordingen zijn zo vaag dat ze het fiscaal wettigheidsbeginsel schenden:

- de bestreden beslissing omschrijft niet wat met de bedoelde “inschrijving” wordt bedoeld. Zo is niet duidelijk op welk register deze inschrijving betrekking heeft (bevolkingsregister, vreemdelingenregister of wachtregister).
- de bestreden beslissing omschrijft evenmin wat onder “nieuwkomers” wordt begrepen.
- de bestreden beslissing omschrijft evenmin wat onder “aanvrager” wordt begrepen.
- De bestreden beslissing omschrijft tenslotte evenmin wat onder “vreemde origine” wordt begrepen. Het woord “origine” kan worden omschreven als¹³ “1) Afstamming 2) Afkomst 3) Bron 4) Eerste begin 5) Herkomst 6) Komaf 7) Land van oorsprong 8) Oorzaak 9) Oerstadium 10) Oerbron 11) Oorsprong”.

Bijgevolg kunnen onder personen van “vreemde origine” niet alleen de vreemdelingen worden begrepen in de zin van de Vreemdelingenwet (d.i. al wie het bewijs niet levert dat hij de Belgische nationaliteit bezit).

Ook Belgen, die niet Belg zijn op grond van geboorte of afstamming, maar die Belg zijn ingevolge nationaliteitsverklaring of naturalisatie, kunnen worden beschouwd als personen van vreemde origine.

Zelfs Belgen van geboorte of afstamming, maar die buiten België zijn geboren (en dus een ander land van oorsprong hebben), kunnen als personen van vreemde origine worden aanzien.

Indien de afstamming als doorslaggevend wordt beschouwd, kunnen Belgen, geboren in België en met van geboorte de Belgische nationaliteit, maar met ouders die vreemdeling zijn in de zin van de Vreemdelingenwet, als personen van vreemde origine worden beschouwd.

¹¹ Hof Mensenrechten, Spacek/Tsjechië van 9 november 1999, overweging 54.

¹² Hof Mensenrechten, Gasus Dossier- Und Fördertechnik GmbH/Nederland van 23 februari 1995, overweging 59.

¹³ <http://www.encyclo.nl/begrip/origine>

De door de bestreden beslissing gehanteerde bewoordingen zijn vaag en hebben geen voldoende normatieve inhoud om het toepassingsgebied van de bestreden beslissing en de retributie die zij invoert, af te bakenen.

Een risico van willekeurig optreden vanwege de gemeente bij het toepassen van de bestreden beslissing kan niet worden uitgesloten.

De aanduiding van de grondslag van de retributie is onprecies en niet accuraat, en een bron van twijfel en onzekerheid. Zij getuigt van een gebrek aan elementaire zorgvuldigheid, waardoor afbreuk wordt gedaan aan de rechtszekerheid waarop de betrokken nieuwkomers en aanvragers aanspraak mogen maken. Deze onwettigheid tast de gehele bestreden beslissing aan.¹⁴

De bestreden beslissing schendt alle in dit middel aangehaalde bepalingen.

D. Schending op het recht van eerbiediging van privé-, familie- en gezinsleven

1. Geschonden wettelijke bepalingen

- Artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: EVRM);
- Artikelen 8, 20 en 21 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie;
- Artikel 2, 17 en 26 van het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke rechten goedgekeurd bij wet van 15 mei 1981;
- artikelen 10, 11, 22, 41, 162, 172 en 173 van de Gecoördineerde Grondwet;
- artikelen 1, 2, 3, 4, 5, 6 en 39 van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens.
- Artikelen 21 en 34 van de wet van 5 augustus 1992 op het Politieambt;
- artikelen 5, 7 en 12 van de wet van 30 juli 1981 van de wet tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden.
- artikelen 5, 7 en 14 van de wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie;
- Artikel 135, §2 van de Nieuwe Gemeentewet;
- Artikel 2, 3 en 42 van het Gemeentedecreet;
- Het beginsel van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de materiële en formele motiveringsplicht;
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (B.S. 12 september 1991);
- Machtsoverschrijding;

¹⁴ RvS nr. 192.146 van 2 april 2009.

2. **De bestreden beslissing voert een retributie in als tegenprestatie voor een bijzondere dienst waarvoor de gemeente niet bevoegd is, die het recht op eerbiediging van het privé-leven schendt en strijdig is met het algemeen belang en met de openbare orde.**

34.

De bestreden beslissing vestigt met ingang van 1 mei 2013 en voor een termijn eindigend op 31 december 2019 een retributie op het inschrijven van nieuwkomers van vreemde origine, ten bedrage van 250,00 EUR per persoon.

35.

De bestreden beslissing is onder andere als volgt gemotiveerd:

*Het bestuursakkoord van de stad Antwerpen 2013 – 2018 stelt in resolutie 365 dat het stadsbestuur naar analogie met andere Europese landen een **dossierkost** bepaalt voor de inschrijving van vreemdelingen.*

Op dit ogenblik zijn de enige kosten verbonden aan een eerste inschrijving van een vreemdeling gelijk aan de kostprijs van het af te leveren identiteitsdocument.

De stad int hierbij voor eigen rekening een bedrag van 5,00 EUR per afgeleverde identiteitskaart ten titel van stadsbelasting.

Dit bedrag volstaat niet om de dossierlast bij een eerste inschrijving van een nieuwkomer te dekken.

De administratie van de stad legt ten behoeve van individuele burgers bij hun inschrijving in het wacht-, vreemdelingen- en bevolkingsregister een uitgebreid dossier aan over/voor de betrokken burger(s) met onder meer kopies van documenten (huwelijksakte, geboorteakte, paspoort,...) van de betrokken burger. Daarnaast doet de administratie systematisch controles op de rechtsgeldigheid van de documenten en het verblijf, doet de nodige opzoeken en vraagt desnoods instructies bij de dienst vreemdelingenzaken van de federale overheidsdienst binnenlandse zaken. Tot slot wordt het dossier van de vreemdeling door de administratie bewaard en verder aangevuld telkens zich wijzigingen voordoen in het verblijfsstatuut van de vreemdeling.

Tot op heden vordert de stad geen vergoeding voor dit dossierbeheer.

[...]

De stad kan voor bepaalde prestaties en diensten die voor de stedelijke administratie arbeids- en tijdsintensief zijn en die in het individueel belang of voordeel zijn van diegene die om die prestatie of dienst vraagt, een billijke vergoeding vragen.

[...]

*In casu wordt er steeds een **dossier** geopend, documenten worden gekopieerd en bijgehouden in het dossier, een aantal controles en opzoeken worden gedaan, indien nodig wordt navraag gedaan bij federale vreemdelingendienst, soms dient de nationale wetgeving van betrokkene opgezocht (in het kader van de burgerlijke staat – internationaal privaatrecht), één of meerdere woonstcontroles worden uitgevoerd door de lokale politie, de nodige verblijfsdocumenten worden opgemaakt of aangevraagd en afgeleverd.*

*De stad wil een vaste prijs aanrekenen voor elke inschrijving van nieuwkomers, gealigneerd op de economische kostprijs **voor aanmaak, beheer en bewaring van het dossier.***

[...]

Het doorrekenen van de administratieve kosten van de dienstverlening is verantwoord door het streven om de continuïteit en de kwaliteit van die dienstverlening te kunnen garanderen ten behoeve van de gebruiker ervan.

*Het vaststellen van een retributie kadert in het gemeentelijk belang en het autonome appreciatierecht van de gemeente en **is uitsluitend gebaseerd op de bestaande dossierlast.***

(eigen onderlijning)

36.

De retributie is in essentie de vergoeding die de overheid van bepaalde belastingplichtigen vordert als **tegenprestatie voor een bijzondere dienst** die zij in hun persoonlijk belang heeft geleverd of voor een rechtstreeks en bijzonder voordeel dat zij hun heeft toegestaan.¹⁵

37.

De bestreden beslissing vestigt de retributie als tegenprestatie voor de bijzondere dienst die bestaat in:

- “de aanmaak, beheer en bewaring van het **dossier**”. Het dossier waarvan sprake in de bestreden beslissing bevat minstens kopies van documenten (huwelijksakte, geboorteakte, paspoort,...).
- de **systematische controles** door de gemeentelijke administratie op de rechtsgeldigheid van de documenten en het verblijf.

¹⁵ Cass. 14 januari 2013, AR C.11.0769.N; Cass. 10 mei 2002, AR C.01.0034.F; Cass. 28 januari 1988, AR 8034.

38.

Artikel 22 GGW bepaalt:

Ieder heeft recht op eerbiediging van zijn privé-leven en zijn gezinsleven, behoudens in de gevallen en onder de voorwaarden door de wet bepaald. De wet, het decreet of de in artikel 134 bedoelde regel waarborgen de bescherming van dat recht.

Artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens bepaalt:

1. Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privé leven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

Artikel 17 BUPO bepaalt:

1. Niemand mag worden onderworpen aan willekeurige of onwettige inmenging in zijn privé-leven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling, noch aan onwettige aantasting van zijn eer en goede naam.

2. Een ieder heeft recht op bescherming door de wet tegen zodanige inmenging of aantasting.

Het recht op eerbiediging van zijn privé leven en zijn gezinsleven wordt voorts beschermd door artikel 8 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie.

Het recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer wordt eveneens gewaarborgd door artikel 2 van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens.

39.

Artikel 22 van de Grondwet heeft tot doel de personen te beschermen tegen inmengingen in hun privéleven en hun gezinsleven.

Uit de parlementaire voorbereiding van artikel 22 van de Grondwet blijkt dat de Grondwetgever « een zo groot mogelijke concordantie [heeft willen nastreven] met artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), teneinde betwistingen over de inhoud van dit

Grondwetsartikel respectievelijk art. 8 van het EVRM te vermijden » (Parl. St., Kamer, 1992-1993, nr. 997/5, p. 2).

De rechten die bij artikel 22 van de Grondwet en bij artikel 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens worden gewaarborgd, zijn niet absoluut. Hoewel artikel 22 van de Grondwet aan eenieder het recht op eerbiediging van zijn privéleven en zijn gezinsleven toekent, voegt die bepaling daaraan immers onmiddellijk toe : « behoudens in de gevallen en onder de voorwaarden door de wet bepaald ».

Die grondwetsbepaling waarborgt derhalve dat geen enkele overheidsinmenging in het recht op eerbiediging van het privéleven en het gezinsleven kan plaatsvinden dan krachtens voldoende precieze regels aangenomen door een democratisch verkozen beraadslagende vergadering, waarbij elke inmenging in dat recht dient te beantwoorden aan een dwingende maatschappelijke behoefte en evenredig dient te zijn met de nagestreefde wettige doelstelling.¹⁶

40.

Het verzamelen, opslaan en verwerken van persoonsgegevens door de gemeentelijke administratie, en in het bijzonder het verzamelen, opslaan en verwerken van de gegevens die in het betrokken gemeentelijk dossier worden opgenomen, maken een inmenging uit van het openbaar gezag met betrekking tot de uitoefening van het recht op eerbiediging van zijn privé leven.

Dergelijke inmenging is slechts toelaatbaar voor zover ze bij wet is voorzien en noodzakelijk is om een wettig doel te bereiken, hetgeen onder meer inhoudt dat een redelijk verband van evenredigheid moet bestaan tussen de gevolgen van de maatregel voor de betrokken persoon en de belangen van de gemeenschap.¹⁷

41.

De bestreden beslissing en de retributie die zij invoert, houden een verschil in behandeling in tussen enerzijds de “nieuwkomers van vreemde origine” bij een eerste inschrijving en anderzijds de overige personen die in het wacht-, vreemdelingen- en bevolkingsregister worden ingeschreven.

De ongelijke behandeling is uitsluitend gegrond op de hoedanigheid van herkomst van “vreemde origine” en vormt een ongelijke behandeling op grond van nationaliteit, afkomst of nationale of etnische afstamming. Het gaat bijgevolg om directe discriminatie in de zin van artikel 7 van de wet van 30 juli 1981 van de wet tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden en artikel 7 van de wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie.

¹⁶ GwH nr. 39/2013 van 14 maart 2013, overwegingen B.4.3 tot B.4.5

¹⁷ GwH nr. 16/2005 van 19 januari 2005, overweging B.5.1.

De artikelen 7 en 12 van de wet van 30 juli 1981 van de wet tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden en de artikelen 7 en 14 van de wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie verbieden elk direct onderscheid op grond van onder andere geboorte, vermogen, sociale afkomst, nationaliteit, afkomst of nationale of etnische afstamming, tenzij dit directe onderscheid objectief wordt gerechtvaardigd door een **legitiem doel** en de middelen voor het bereiken van dat doel passend en noodzakelijk zijn.

42.

Persoonsgegevens kunnen slechts worden verwerkt binnen de perken en onder de voorwaarden bepaald in de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens.

De aanmaak, het beheer en de bewaring van een dossier dat kopies bevat van documenten zoals een huwelijksakte, geboorteakte, paspoort,..., alsook het uitvoeren van systematische controles, aan de hand van dit dossier, op de rechtsgeldigheid van de documenten en het verblijf, maakt een verwerking uit van persoonsgegevens in de zin van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens (zie artikel 1 van deze wet).

Deze verwerking van persoonsgegevens door de gemeentelijke administratie valt onder het toepassingsgebied van deze wet (artikel 3 van deze wet).

De gemeentelijke administratie kan deze persoonsgegevens slechts verwerken onder de voorwaarden bepaald in de artikelen 4, 5 en 6 van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens.

Artikel 5, e) van deze wet bepaalt onder andere dat persoonsgegevens, slechts mogen verwerkt wanneer de verwerking noodzakelijk is voor de vervulling van een taak van openbaar belang of die deel uitmaakt van de uitoefening van het openbaar gezag, die is **opgedragen** aan de verantwoordelijke voor de verwerking of aan de derde aan wie de gegevens worden verstrekt.

Artikel 6§ 1 van deze wet verbiedt de verwerking van persoonsgegevens waaruit de raciale of etnische afkomst, de politieke opvattingen, de godsdienstige of levensbeschouwelijke overtuiging of het lidmaatschap van een vakvereniging blijken, alsook de verwerking van persoonsgegevens die het seksuele leven betreffen.

43.

Het geheel van voormelde bepalingen vereist dat iedere verwerking van persoonsgegevens van overheidswege steunt op een **wettelijke grondslag** en een **legitieme doelstelling**. Artikel 6 van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens verbiedt de verwerking van een aantal gevoelige gegevens, ook door de overheden.

44.

Er bestaat geen enkele wettelijke grondslag voor het gemeentelijke dossier waarvan sprake in de bestreden beslissing, noch voor de systematische controles aan de hand van dit dossier:

- De inhoud en de vorm van de gemeentelijke registers wordt bepaald door onder andere:
 - Boek I, titel II van het Burgerlijk Wetboek;
 - de Wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen;
 - de Wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen.
 - de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Het gaat om een aangelegenheid die de hogere overheid, met name de Federale wetgever, zich heeft voorbehouden en die buiten de bevoegdheid van de gemeenten is gehouden. Deze aangelegenheid behoort niet tot het gemeentelijk belang.

Het houden van het betrokken gemeentelijk dossier is niet voorgeschreven door de hierboven aangehaalde of enige andere wetgeving inzake de gemeentelijke registers.

- De vreemdelingenpolitie en het uitvoeren van systematische controles op de rechtsgeldigheid van de documenten en het verblijf behoort niet tot de gemeentelijke bevoegdheid, zoals onder meer vastgesteld in artikel 135, §2 van de Nieuwe Gemeentewet.

De rechtsgeldigheid van het verblijf behoort tot de bevoegdheid van de Minister van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

De politiediensten zien toe op de naleving van de wettelijke bepalingen met betrekking tot de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (artikel 21 van de Wet op het Politieambt).

De overheden van bestuurlijke politie kunnen weliswaar, teneinde de naleving te verzekeren van de wettelijke bepalingen met betrekking tot de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, identiteitscontroles voorschrijven, uit te voeren door de politiediensten in de

omstandigheden die deze overheden bepalen (artikel 34 van de Wet op het Politieambt).

De overheden van bestuurlijke politie kunnen dit evenwel alleen binnen de perken van hun bevoegdheden. Deze bevoegdheid is hoe dan ook beperkt tot de identiteitscontrole, dit is de vereenzelviging van een welbepaald, natuurlijk persoon door overhandiging van identiteitsstukken of andere bewijzen (zie artikel 34, §4 van de Wet op het Politieambt). Deze controle moet dan nog door een politieambtenaar worden uitgevoerd, en niet door de gemeentelijke administratie.

De gemeentelijke administratie is bijgevolg niet bevoegd om systematische controles uit te voeren.

De vreemdelingenpolitie behoort niet tot het gemeentelijk belang.

Het houden van een gemeentelijk dossier en het uitvoeren van systematische controles, vormt bijgevolg het inmenging in het recht op eerbiediging van het privé-leven, zonder dat hiervoor een wettelijke grondslag of een legitieme doelstelling bestaat. De bestreden beslissing schendt het recht op eerbiediging van het privé-leven.

45.

De bestreden beslissing vestigt de retributie als tegenprestatie voor een bijzondere dienst – het houden van een gemeentelijk dossier en het uitvoeren van systematische controles – waarvoor geen wettelijke grondslag bestaat en die niet beantwoordt aan een legitieme doelstelling.

De beweerde dienst is bijgevolg strijdig met alle in het middel aangehaalde bepalingen en schendt de openbare orde. De gemeente kan dergelijke dienst niet verlenen tegen retributie.¹⁸

De bestreden beslissing, die een retributie vestigt als tegenprestatie voor een onwettige dienst, schendt alle in dit middel aangehaalde bepalingen.

E. Schending van de wetten inzake het houden van de gemeentelijke registers, het algemeen belang en de openbare orde.

1. Geschonden wettelijke bepalingen

- artikelen 10, 11, 41, 162, 172 en 173 van de Gecoördineerde Grondwet;
- artikel 2, 3 en 42 van het Gemeentedecreet;

¹⁸ Cass. 16 februari 2012, AR C.10.0309.N.

- artikelen 1 en 8 van de Wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen;
- artikelen 4, 5, 7 en 11 van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister.
- Artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen;
- Het beginsel van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de materiële en formele motiveringsplicht;
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (B.S. 12 september 1991);
- Machtsoverschrijding;

2. Schending van het algemeen belang

46.

De bestreden beslissing voert een retributie in op het inschrijven van “nieuwkomers van vreemde origine”,

De bestreden beslissing bepaalt het bedrag van de retributie op 250,00 EUR per persoon (artikel 2 van het retributiereglement) vooraf betaalbaar (artikel 5 van het retributiereglement).

47.

Zoals hoger werd aangevoerd, is de door de bestreden beslissing gevestigde retributie is dermate hoog, dat zij in werkelijkheid een financiële belemmering en een praktische hinderpaal vormt voor de uitoefening van het recht om binnen het grondgebied van de Belgische staat, en in het bijzonder te Antwerpen, vrijelijk zijn verblijfplaats te kiezen. Van de retributie gaat bijgevolg een afschrikwekkende werking uit, die de aan de retributie onderworpen personen belet hun vrijheid van verkeer en van verblijf praktisch en effectief uit te oefenen.

48.

Minstens zal de bestreden beslissing voor gevolg hebben dat belangrijke bevolkingsgroepen zullen nalaten om zich bij een verblijf in Antwerpen aldaar in te schrijven. Dit klemt des te meer gezien de Stad Antwerpen een dichtbevolkte metropool is, waar iedere controle op de inschrijving in de gemeentelijke registers niet evident is.

In voorkomend geval strijdt de bestreden beslissing het algemeen belang en de doelstellingen van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke

personen en van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister, met name het nauwkeurig en voortdurend bijhouden van de gemeentelijke registers.

De bestreden beslissing strijd voorts met het algemeen belang en de doelstellingen van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen met name de opneming, de memorisatie en de mededeling van informatie betreffende de identificatie van natuurlijke personen.

49.

Artikel 2, eerste lid van het Gemeentedecreet bepaalt:

De gemeenten beogen om op het lokale niveau bij te dragen tot het welzijn van de burgers en tot de duurzame ontwikkeling van het gemeentelijk gebied. Overeenkomstig artikel 41 van de Grondwet zijn ze bevoegd voor de aangelegenheden van gemeentelijk belang voor de verwezenlijking waarvan ze alle initiatieven kunnen nemen.

(eigen onderlijning)

Artikel 3 van het Gemeentedecreet bepaalt:

*De gemeenten verzekeren een burgersnabije, **democratische**, **transparante** en **doelmatige** uitoefening van de gemeentelijke bevoegdheden. Ze betrekken de **inwoners** zo veel mogelijk bij het beleid en zorgen voor openheid van bestuur.*

(eigen onderlijning)

De Stad Antwerpen kan haar beleidsdoelstellingen niet bereiken, als zij door de bestreden beslissing dreigt niet langer over nauwkeurig bijgehouden gegevens te beschikken over de natuurlijke personen die op haar grondgebied wonen.

50.

De bestreden beslissing schendt alle in dit middel aangehaalde bepalingen en het algemeen belang.

3. Verboden onderwerping van de ambtshalve inschrijvingen aan de retributie

51.

De bestreden beslissing legt de retributie ten laste van de aanvrager (artikel 5 van het retributiereglement). Aangezien de bestreden beslissing het begrip “aanvrager” niet omschrijft, dient dit begrip uitgelegd te worden in de gebruikelijke betekenis die het

dagelijks taalgebruik eraan geeft. “Aanvrager” is dan eenieder die om de inschrijving verzoekt, en niet alleen de personen die het voorwerp van de inschrijving uitmaken.

52.

Artikel 8 van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen bepaalt:

§ 1. Bij moeilijkheden of betwistingen in verband met het hoofdverblijf, bepaalt de Minister tot wiens bevoegdheid Binnenlandse Zaken behoort, de plaats ervan, na zo nodig een onderzoek ter plaatse te hebben laten uitvoeren.

De Minister kan de hem bij het eerste lid toevertrouwde bevoegdheden overdragen aan de ambtenaar die de leiding heeft van het bestuur dat bevoegd is voor de bevolking.

Indien de plaats waar hij woont bekend is, worden de persoon van wie de inschrijving in de bevolkingsregisters moet worden geregulariseerd, en eventueel zijn wettelijke vertegenwoordiger en de betrokken gemeente(n), daarvan bij een ter post aangetekende brief op de hoogte gesteld, om hun de mogelijkheid te geven hun eventuele opmerkingen of verweermiddelen binnen vijftien dagen na deze kennisgeving te doen gelden. Deze personen, alsook de vertegenwoordiger van de betrokken gemeente(n) worden op hun verzoek gehoord door de Minister of, indien deze van zijn delegatierecht gebruik gemaakt heeft, door de ambtenaar die gedelegeerd is om de beslissing te nemen.

Wanneer die termijn verstreken is, neemt de Minister of zijn gemachtigde een beslissing.

Ingeval uit dat onderzoek blijkt dat de betrokken persoon zijn laatste bekende adres heeft verlaten zonder daarvan de vereiste aangifte te doen en dat de plaats waar hij zich gevestigd heeft niet gevonden kan worden, wordt hij ambtshalve van de bevolkingsregisters afgevoerd.

§ 2. De behoorlijk met redenen omklede beslissing van de Minister of zijn gemachtigde wordt bij een ter post aangetekende brief betekend aan de betrokken gemeentebesturen. Deze doen ambtshalve de inschrijvingen en afvoeringen die hun worden opgelegd zodra de beslissing hun bekend is. Zij geven onverwijld, bij een ter post aangetekende brief, aan de betrokken personen, aan de Minister of zijn gemachtigde, kennis van de uitvoering van de beslissing. De gemeente die de inschrijving verricht, laat in voorkomend geval de (identiteitskaart, de vreemdelingenkaart of het verblijfsdocument) vervangen of wijzigen van de betrokken persoon, die daartoe wordt verzocht zich bij de bevolkingsdienst van de gemeente aan te melden.

§ 3. Na twee opeenvolgende, uit de briefwisseling blijkende waarschuwingen kan de minister tot wiens bevoegdheid Binnenlandse Zaken behoort één of meer commissarissen gelasten zich ter plaatse te begeven op kosten van de gemeenteoverheden die verzuimd hebben aan de waarschuwingen gevolg te geven, ten einde de maatregelen te treffen die nodig zijn voor de uitvoering van de beslissingen aangaande het bepalen van het hoofdverblijf.

De invordering van de kosten geschiedt, zoals inzake directe belastingen, nadat de Minister tot wiens bevoegdheid Binnenlandse Zaken behoort, het bevelschrift uitvoerbaar heeft verklaard.

(eigen onderlijning)

Artikel 11 van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister bepaalt:

De inschrijving in de registers geschiedt op grond van :

[...]

4° de beslissing tot inschrijving van ambtswege van de Minister van Binnenlandse Zaken of van zijn afgevaardigde genomen op basis van artikel 8 van de voormelde wet van 19 juli 1991;

Artikel 8, §2 van de wet van 19 juli 1991 en artikel 11, 4° van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 verplicht de gemeenten over te gaan tot ambtshalve inschrijving nadat de Minister de plaats van het hoofdverblijf heeft bepaald.

De inschrijving geschiedt alsdan op verzoek van de Minister van Binnenlandse zaken. In voorkomend geval is de Minister van Binnenlandse zaken als de aanvrager te voorzien.

53.

De bestreden beslissing onderwerpt iedere inschrijving van een “nieuwkomer van vreemde origine” aan de voorafgaandelijke betaling van een retributie, ook als de inschrijving geschiedt na een beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken.

De bestreden beslissing onderwerpt de ambtshalve inschrijving bijgevolg aan een voorwaarde die noch artikel 8, §2 van de wet van 19 juli 1991, noch artikel 11, 4° van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 bevat en die strijdig is met de inschrijvingsplicht van de gemeente.

De bestreden beslissing, die een retributie vestigt ten laste van de Minister van Binnenlandse Zaken als tegenprestatie voor een ambtshalve inschrijving, overschrijdt de gemeentelijke bevoegdheid en schendt alle in dit middel aangehaalde bepalingen.

* * *

* *

*

De Liga verzoekt om deze redenen, en om alle andere redenen ambtshalve op te werpen door Uw Provinciegouverneur of Uw Vlaamse Regering:

- **Deze klacht ontvankelijk en gegrond te verklaren;**
- **dat Uw Provinciegouverneur de bestreden beslissing zou schorsen;**
- **en dat Uw Vlaamse Regering de bestreden beslissing zou vernietigen.**

* * *

* *

*

54.

De Liga vraagt dat zij voorafgaandelijk aan Uw beslissingen nopens het gevolg dat aan huidige klacht wordt gegeven, zou worden gehoord.

Met dank bij voorbaat voor de goede zorgen.

Hoogachtend,

Voor de VZW LIGA VOOR MENSENRECHTEN,

Jan VEYS
Bestuurder

Dries PATTYN
Bestuurder

Bijlagen:

1. De beslissing van 25 februari 2013 van de gemeenteraad van de stad Antwerpen tot goedkeuring van het retributiereglement op de inschrijving van nieuwkomers van vreemde origine;
2. Beslissing tot het instellen van het beroep